

hvis kunstværket ikke længere er ophængt et sted, der udelukkende anvendes til erhverv, skal det anses for solgt, og så skal man have det vurderet. Det må jeg indrømme, at det synes jeg giver anledning til meget.

Så vil jeg sige, at det da er godt, at man ikke fik nedlagt Akademiraadet. Det var da heldigt, når man nu var i gang. Nu fik man noget at bruge det råd til, ikke sandt? Det var da smart. Det er spørgsmålet, om man ikke kunne få brug for flere af de råd, man har nedlagt, men så må vi selvfølgelig oprette dem igen hen ad vejen, efterhånden som man får andre kreative ideer.

Så forstår jeg ikke helt den frygt fra oppositionens side for, at det især er de anerkendte kunstnerne, man køber af. Det tror jeg faktisk ikke på. Jeg tror egentlig, at mindre og mellemstore lokale virksomheder i provinsen har lyst til at støtte lokale kunstnere. Det har vi jo set at der er mange, der gør, også uden afskrivningsret. Det har vi mange eksempler på i den kunstglade del af Danmark, som jeg kommer fra. Jeg synes da, det er helt fint, at man fortsætter med det.

Men det er rigtigt, som fru Ester Larsen sagde, at der jo ikke er meget dansk kunst, der er en god investering. Det er noget, man køber, fordi man kan lide at have det hængende på væggen, måske fordi man kan lide kunstneren. Det synes jeg er helt fint at man fremmer.

Så vi stemmer for forslaget her, men vi vil selvfølgelig gerne være med til at sikre, at der ikke bliver anledning til for megen kreativ tænkning, sådan at man får flyttet det over i direktørens privatbolig eller hjem til en af selskabets aktionærer osv. Det skal vi ikke have.

Den anden del med hensyn til hædersgaverne kan vi fuldt ud tilslutte os. Det ser vi ikke der er nogen problemer i.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Vil hr. Ole M. Nielsen ikke medgive mig, at det er ualmindelig ringe kunst, man køber, hvis det taber 25 pct. i værdi om året?

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Ole M. Nielsen – som kunstner.

Kl. 19.35

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Nej, den slags kunst har jeg hængende hjemme på min væg. Det er kunst, som vi godt kan lide. Vi har faktisk udelukkende kunst af kunstnere,

som vi kender og sætter pris på, og det er ikke investeringskunst. Det er kunst, der er kommet til at høre til i vores hjem gennem de mange år, vi har haft det. Der er noget, der har hængt der helt fra starten, og som er en integreret del af vores hjem, men det har ingen handelsværdi. Når vi smider det ud, ved vi ikke, om vores børn giver det, ellers havner det i en genbrugsbutik. Sådan er det med masser af dansk kunst, som kan være udmærket kunst.

Men der er jo ikke basis for så store mængder investeringskunst, som der bliver produceret af alle de gode danske kunstnere i Danmark, slet ikke. Og sådan bør det vel heller ikke være.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Hvis hr. Ole M. Nielsen har kunst hængende derhjemme, der taber 25 pct. om året i værdi, så er jeg skuffet over hr. Ole M. Nielsen, for så er der jo kun én ting at sige til det, og det er, at så er det stykke kunst betalt alt for dyrt. Så er der jo givet alt for meget for det. Så skulle det være solgt meget billigere.

Men vi er fuldstændige enige i det principielle, som jo også blev sagt her, nemlig at man havde noget hængende, fordi man kendte kunstneren, der havde solgt det. På den måde kan man selvfølgelig godt, når skattefar kommer og bidrager til festen, købe til overpris af en eller anden kunstner, man kender.

Den slags vil der blive masser af med det her forslag, så vi er sådan set fuldstændig enige i, at det er et elendigt forslag.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Sådan som jeg kunne forstå ordføreren, var han egentlig enig i, at det rent teknisk er et fuldstændig håbløst forslag, men han har alligevel tænkt sig at støtte det, fordi han synes, det var lidt godt for kulturen. Så alligevel et spørgsmål: Hvad nu, hvis en virksomhed køber en fransk malerisamling eller et eller andet til 100.000 kr., og så fradrager det, så er de danske skatteydere jo med til at finansiere det. Var det så egentlig ikke bedre, at man brugte pengene direkte til danske kunstnere, hvis det nu er det, vi har som formål med dansk kulturpolitik?

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Først til hr. Søren Søndergaard: Det skal nok passe, at jeg er for dårlig til at købe kunst, men